

ROSZCZEPIĆ (10) *vb pf*

o jasne; -e- (2) *Mącz*, -é- (1) *Strum*.

inf roszczepić (3). ◇ *praet* 2 *sg m* roszczepiłeś (1). ◇ 3 *sg m* roszczepił (3). ◇ *part praet act* roszczepiwszy (3).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVI w.* (jeden z niżej notowanych przykładów): *roszczepić*.

Rozłupać, *rozciąć*, *rozbić*, *rozerwać na dwie lub więcej części*; *findere BartBydg*, *Mącz*, *Cn*; *scindere BartBydg*, *PolAnt*, *Cn*; *praescindere Mącz*; *rumpere PolAnt*; *dissecare Calag* [w tym: *co* (8)] (10) : *Findo*, *szepacz*, *scindere*, *roszczepicz BartBydg* 221; *LubPs Yv*; *Zátrząfnałés ziemią/ y rofzczepiłeś ią/ náprawže rofpádliny iey/ boć fię chwieie. BibRadz Ps* 60/4; *Mącz* 127b, 171d; *Thedy on gofpodarz fczczępał on kloc/ á gdyż cztery kroć weń vderzył/ vflyżał dźwięk/ á rofzczepiwszy nálaś wiele pieniędzy HistRzym* 121; *BudBib Iudic* 15/19; *Rořkažže thedy komu iść w ónę řtrónę kędy potrzebuiefz wagi/ niechay wetknie lařkę ná kóńcu rofzczepiwszy y pápiér wetknąć w nię/ álbo co znáćnégo Strum* C4; [Dict 1566 L3].

Zwrot: »na poły roszczepić« (1): *Tegož czáfu grom wielki był/ s ktorego ogień vpadł ná kořćioł S. Fránciřzká w Krakowie/ wřzytek wierzch zrzucił/ kámienie rořtręcał/ y páfyą řrod kořćiołá nápoły rořzczepił. BielKron* 396v.

a. Rozplatać (1) : *Das Haupt zerřpalten. Rořzczepić głowę. Dissecare caput. Calag* 114a.

Synonimy: *rozbić*, *rozciąć*, *rozedrzeć*, *rozerwać*, *rozłupić*, *roztrącić*; **a. rozplatać**.

Formacje współrdzenne cf SZCZEPIĆ.